

[Stats- og Landbrugsministeren.]
 konservative Folkeparti under ingen Omstændigheder vil medvirke til en fornuftig Valgordning. Med Hensyn til det Toldlovsforslag, som det konservative Folkeparti har fremsat her i Tinget og lagt ved Siden af Socialdemokratiets Forslag, er Forholdet et helt andet. Rent bortset fra, at det har en ganske anden realpolitisk Betydning end Valglovsforslaget, er Forholdet her det, at det konservative Folkeparti ved, at det ikke kan regne med Regeringens Medvirken. Det konservative Folkeparti kan efter min Opfattelse ved Fremsættelse af dette Forslag, der er uigennemførligt under denne Regering, og som ogsaa er uigennemførligt med den Sammensætning, den nuværende Rigsdag har, idet, selv om der er et Flertal her i Folketinget, et saadant Flertal højst usandsynligt findes i det andet Ting, kun opnaa een Ting: Tilvejebringelse af politisk Uro og Usikkerhed. Det konservative Folkeparti ønsker jo at give det Udseende af, at det interesserer sig meget stærkt for det saakaldte borgerlige Samarbejde, i hvert Fald var denne Interesse meget levende forud for Valget; den er maaske mere tilbagetrængt nu; det er blevet sagt mig; den Resolution, der blev vedtaget paa Landsraadmødet i Odense, giver jo ingen Vejledning i saa Henseende. Jeg skal om dette Samarbejde sige, at jeg har aldrig været en Tilhænger af Betegnelsen „borgerligt Samarbejde“, det er et meget uheldigt Udtryk, jeg har aldrig nogen Sinde brugt det, og hvis ogsaa det har været lagt mig i Munden, er det en Fejl; jeg har altid undgaaet dette Udtryk. Alle her i Landet, hvad Anskuelse de end har, er danske Borgere, og alle Partier, hvilken Politik de end ønsker at føre, er borgerlige Partier, for saa vidt som de bestaar af Landets Borgere. Men for øvrigt er dette Udtryk „borgerligt Samarbejde“, saa vidt jeg ved, et Udtryk, der er opfundet af Socialdemokratiet. Det er Socialdemokratiet, der selv i sin Tid har ønsket at slaa Cirkel og sætte alt, hvad der ikke var socialdemokratisk, over i noget andet, og det har de selv villet kalde „borgerligt Samarbejde“, men hvis man med dette Udtryk — man skal ikke strides om Betegnelser — mener et Samarbejde mellem de Partier, der vil modarbejde — *ikke Arbejdestanden*, som der er blevet sagt, men *Socialdemokratiets økonomiske Politik* og denne Politik's Indflydelse paa den offentlige Økonomi, paa Lovgivningen, paa det private Erhvervsliv, vedkender jeg mig, at jeg er Tilhænger af et saadant Samarbejde, fordi jeg anser Socialdemokra-

tiets Politik og den Indflydelse, den i Aarenes Løb har faaet, for at være en Ulykke for vort Land og for at være Hovedaarsagen til de store Vanskeligheder, vi i Øjeblikket kæmper med. Men hvis man ønsker et Samarbejde, en fælles Front mod Socialdemokratiet, forekommer det mig at være en ejendommelig Fremgangsmaade, at den ene Part i dette Samarbejde overlader det til den fælles Modstander at afgøre, hvorvidt dette Samarbejde, denne fælles Front, skal fortsættes eller bringes til Ophør. I hvert Fald tror jeg, en saadan Krigsførelse er ret enestaaende i Historien. Selvfølgelig har det konservative Folkeparti sin ubetingede Frihed til at forelægge alle de Forslag, Partiet kan blive enig om at forelægge, men Partiet maa vide, at Betydningen af netop dette Forslag er den, at Partiet nu for anden Gang — første Gang var i forrige Rigsdags-samling, og det gentages altsaa nu i denne Rigsdags-samling — lægger det i Socialdemokratiets Haand at bestemme, hvorvidt det af Partiet lovpriste borgerlige Samarbejde skal fortsættes eller afbrydes.

Det ærede Medlem Hr. Stauning udtalte sig, saa vidt jeg forstod ham, med stor Vrede om det konservative Folkeparti og det Møde, det konservative Folkeparti holdt i Odense, og den Resolution, som var udsendt derfra, men om dette Møde ved det ærede Medlem Hr. Stauning formentlig lige saa lidt, som jeg ved; det var jo et lukket Møde, og den Resolution, som er udsendt fra dette Møde, var efter mit Skøn ikke egnet til at komme i Affekt over. Det, der betyder noget, er ikke denne Resolution, eller hvad der er skrevet for eller imod; det er ogsaa meget forskelligt, hvad der er skrevet i Aviserne. Det, der har Betydning, er den Kendsgerning; at der af det konservative Folkeparti er lagt et Forslag ved Siden af Socialdemokratiets, hvorved det konservative Folkeparti paa en vis Maade tager Revanche overfor Socialdemokratiet, der ganske rigtigt sidste Sommer opnaaede at faa den højeste Trumf paa Haanden i den Farve, der hedder Toldbeskyttelse her i Landet. Jeg kan ikke godt tænke mig, det var det, det ærede Medlem Hr. Stauning var saa vred over, men det er maaske mere sandsynligt, at det ærede Medlems Vrede skulde dække over, at han og hans Parti endnu slet ikke ved, hvad de selv vil eller tør i denne Sag. Men jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Stauning, at naar han baade her i Rigsdagen og saa mange andre Steder her i Landet taler nedsættende — det er vist ikke for stærkt et Udtryk — om denne Regerings